

PARAULA I VIDA

«Crist és la nostra Pau» (i II)

Al'inici de l'Any, el Sant Pare Francesc ens invita a pregar per la Pau al món. En el seu missatge per a la Jornada mundial de la Pau de l'1 de gener proposa: «**La pau com a camí d'esperança: diàleg, reconciliació i conversió ecològica**», amb cinc apartats que us presento:

1. La pau és camí d'esperança davant els obstacles i les proves.

La pau, com a objecte de l'esperança, és un bé preciós, al qual aspira tota la humanitat. El desig de la pau està profundament inscrit en el cor de l'home i no hem de resignar-nos a res que sigui menys que això. És la virtut que ens posa en camí, ens dona ales per avançar, fins i tot quan els obstacles semblen insuperables. Per això, tot tipus de guerra és un fratricidi que destrueix el mateix projecte de fraternitat inscrit en la vocació de la família humana, basada en el nostre origen comú en Déu i exercida en el diàleg i la confiança recíproca.

2. La pau és camí d'escolta basat en la memòria, en la solidaritat i en la fraternitat.

La memòria de les violències evitarà cometre novament els mateixos errors o proposar els esquemes il·lusoris del passat. Obrir i traçar un ca-

mí de pau és un desafiament molt complex, ja que els interessos que hi ha en joc en les relacions entre persones, comunitats i nacions són múltiples i contradictoris. Cal apel·lar a la consciència moral i a la voluntat personal i política. La pau brota de les profunditats del cor humà i la voluntat política sempre necessita revitalització, amb testimonis convençuts, d'artesans de la pau oberts al diàleg sense exclusió ni manipulació. El procés de pau és un treball pacient que busca la veritat i la justícia, que honora la memòria de les víctimes i que s'obre, pas a pas, a una esperança comuna, més forta que la venjança.

3. La pau és camí de reconciliació en la comunió fraterna.

La Bíblia crida a abandonar el desig de dominar els altres i aprendre a veure'ls com a persones, fills de Déu, i germans. L'altre ha de ser respectat per la promesa que porta dintre seu, i que trenca l'espiral de venjança. Que venci la força del perdó i la capacitat de reconèixer-nos com a germans i germanes, com a dones i homes de pau. Pau social però també política i econòmica.

4. La pau és camí de conversió ecològica.

Aquest camí de reconciliació és també escolta i contemplació del món

que Déu ens va donar per a convertir-lo en la nostra casa comuna. Urgeix una conversió ecològica, que porti a una forma nova de viure, de trobar-se els uns amb els altres des de la pròpia diversitat, de celebrar i respectar la vida rebuda i compartida, de preocupar-se per les condicions i models de societat que afavoreixen la florida i la permanència de la vida en el futur, d'incrementar el bé comú de tota la família humana.

5. La pau s'obté tant com s'espera.

No s'aconsegueix si no se l'espera; requereix paciència i confiança. Cal creure que l'altre té la mateixa necessitat de pau que nosaltres. I anar més enllà de la por, reconeixent-nos fills necessitats davant del Pare del fill pròdig. La cultura de l'encontre entre germans trencarà amb la cultura de l'amenaça i ens guiarà a anar més enllà dels límits dels nostres horitzons estrets, a aspirar sempre a viure la fraternitat universal, com a fills de l'únic Pare celestial. Deixem-nos sostenir també pel sagrament de la Reconciliació, que el Senyor ens va deixar per a la remissió dels pecats dels batejats.

Que Déu ens faci homes i dones de pau i d'esperança!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Urgell participa en la pregària per la Pau a Wroclaw amb Taizé

Una vintena de joves de la diòcesi d'Urgell, acompanyats pel Coordinador de les pregàries de Taizé del Bisbat, Mn. Ivan Ayala i la Coordinadora de la Delegació de Joventut, M. Carme Girart, han assistit des del 28 de desembre a l'1 de gener en el pelegrinatge de confiança proposat per la comunitat de Taizé, que aquest any s'ha portat a terme a la ciutat polonesa de Wroclaw. Han participat en les pregàries, en els tallers i en les celebracions, amb la presència del Prímat dels bisbes de Polònia, Mons. Wojciech Polak, Arquebisbe de Gniezno, i els bisbes de Wroclaw, encapçalats pel seu Metropolità, Mons. Józef Kupny.

En un moment en què la construcció d'Europa troba fortes resistències, en el qual la incomprensió entre els països es multiplica, una trobada a Polònia ha donat l'oportunitat a milers de joves d'experimentar que és possible construir una confiança recíproca.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La sorpresa de Joan el Baptista

Coneixem prou bé l'escena del baptisme de Jesús que avui llegim a l'Evangelí. Posem-ne de relleu un detall: la sorpresa de Joan el Baptista. Jesús s'acosta per rebre el baptisme de Joan i Joan protesta. Són els primers passos en la vida pública de Jesús i ja en aquell començament Jesús fa un gest que Joan no entén: «Soc jo qui ha de ser batejat per tu, i tu vens a mi?». Sabem que Joan és l'escolt per Déu per preparar el camí del seu Messies. Joan és el moment d'arribada de tot l'Antic Testament per donar pas a la presència definitiva de Déu en el seu poble i en tota la humanitat, i precisament aquest que ha

d'obrir el camí de Jesús no entén aquest camí. Segons Joan, Jesús s'ha de manifestar com a primer i batejar, no posar-se a la cua dels pecadors i ser batejat. La incomprensió de Joan no és l'única; els evangelistes subratllen que el deixebles no entenien el camí senzill i humil de Jesús, especialment quan Ell parlava de la seva mort. El moment més impactant és el reny de Jesús a Pere, que no entén la creu: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs; no penses les coses com Déu sinó com els homes» (Mc 8,33). Aquest contrast evoca l'escena de l'Evangelí en la qual els deixebles discuteixen qui havia de ser el primer, i la reacció molesta de

Jesús: en el món perdut els primers manen i disposen; en el Món Nou no ha de ser pas així. El primer ha de servir, com el Fill de l'Home, que no ha vingut a ser servit sinó a servir i a donar la vida (Mc 10,42-45). El gest de Jesús no és anecdòtic ni és simplement un acte exemplar d'humilitat; evoca ja la creu. Jesús ve a barrejar-se amb els homes pecadors, a servir i donar la vida. Joan el Baptista, amb tot l'Antic Testament, i després els deixebles, i tots, haurem d'aprendre dolorosament a canviar el cap i el cor.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

«Cristo es nuestra Paz» (y II)

Al inicio del Año, el Santo Padre Francisco nos invita a orar por la Paz en el mundo. En su mensaje para la Jornada mundial de la Paz del 1 de enero propone: «**La paz como camino de esperanza: diálogo, reconciliación y conversión ecológica**», con cinco apartados que os presento:

1. La paz es camino de esperanza ante los obstáculos y las pruebas.

La paz, como objeto de la esperanza, es un bien precioso, al que aspira toda la humanidad. El deseo de la paz está profundamente inscrito en el corazón del hombre y no debemos resignarnos a nada que sea menos que eso. Es la virtud que nos pone en camino, nos da alas para avanzar, incluso cuando los obstáculos parecen insuperables. Por ello, todo tipo de guerra es un fratricidio que destruye el mismo proyecto de fraternidad inscrito en la vocación de la familia humana, basada en nuestro origen común en Dios y ejercida en el diálogo y la confianza recíproca.

2. La paz es camino de escucha basado en la memoria, en la solidaridad y en la fraternidad.

La memoria de las violencias evitará cometer nuevamente los mismos errores o proponer los esquemas ilusorios del pasado. Abrir y trazar un camino de paz es un desafío muy complejo, ya que los intereses que hay en juego en las relaciones entre personas, comunidades y naciones son múltiples y contradictorios. Hay que apelar a la conciencia moral y a la voluntad personal y política. La paz brota de las profundidades del corazón humano y la voluntad política siempre necesita revitalización, con testimonios convencidos, de artesanos de la paz abiertos al diálogo sin exclusión ni manipulación. El proceso de paz es un trabajo paciente que busca la verdad y la justicia, que honra la memoria de las víctimas y que se abre, paso a paso, a una esperanza común, más fuerte que la venganza.

3. La paz es camino de reconciliación en la comunión fraterna.

La Biblia llama a abandonar el deseo de dominar a los demás y aprender a verlos como personas, hijos de Dios, y hermanos. El otro debe ser respetado por la promesa que lleva en su interior, y que rompe la espiral de venganza. Que venza la fuerza del perdón y la capacidad de reconocernos como hermanos y hermanas, como mujeres y hombres de paz. Paz social pero también política y económica.

4. La paz es camino de conversión ecológica.

Este camino de reconciliación es también escucha y contemplación del mundo que Dios nos dio para convertirlo en nuestra casa común. Urge una conversión ecológica, que lleve a una forma nueva de vivir, de encontrarse los unos con los otros desde la propia diversidad, de celebrar y respetar la vida recibida y compartida, de preocuparse por las condiciones y modelos de sociedad que favorecen el florecimiento y la permanencia de la vida en el futuro, de incrementar el bien común de toda la familia humana.

5. La paz se obtiene tanto como se espera.

No se consigue si no se la espera; requiere paciencia y confianza. Debemos creer que el otro tiene la misma necesidad de paz que nosotros. E ir más allá del miedo, reconociéndonos hijos necesitados ante el Padre del hijo pródigo. La cultura del encuentro entre hermanos romperá con la cultura de la amenaza, guiándonos a ir más allá de los límites de nuestros horizontes estrechos, y aspirar siempre a vivir la fraternidad universal, como hijos del único Padre celestial. Dejémosnos sostener también por el sacramento de la Reconciliación, que el Señor nos dejó para la remisión de los pecados de los bautizados.

¡Que Dios nos haga hombres y mujeres de paz y de esperanza!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Felicitación al Sant Pare amb motiu dels seus 50 anys de sacerdocí

Mons. Joan-Enric va felicitar el Sant Pare Francesc pels 50 anys de la seva ordenació sacerdotal. Va enviar-li, a través de la Nunciatura Apostòlica, una carta de felicitació en nom de la Diòcesi d'Urgell i del Principat d'Andorra, el dia 13 de desembre quan es complia l'aniversari.

El text fonamentalment deia:

«Santo Padre:

»Desde la Diócesis de Urgell (en España y Andorra) nos unimos a Su acción de gracias a Dios, y a la de la Iglesia de Roma y de la Iglesia universal, por todos los beneficios recibidos y por todo el bien que el Señor ha ido realizando a través de Su ministerio sacerdotal del que hoy se cumplen los 50 años. Que el Señor premie y bendiga toda Su entrega y Le dé la confianza apostólica de Pedro por su total dedicación al Reino de Dios.

»Los católicos y las personas de buena voluntad en nuestra diócesis, en Cataluña y en el Principado

de Andorra le queremos y deseamos aprovechar sus bodas de oro sacerdotales para reconocer a V.S., pero sobre todo al Señor, todos sus beneficios y el don del sagrado ministerio en su Santa Iglesia. Damos gracias a Dios por Su entrega y Su dedicación al ministerio desde la consagración religiosa y apostólica, como miembro de la Compañía de Jesús, y como Obispo auxiliar y después Arzobispo de Buenos Aires y Cardenal primado, especialmente por tantos años al servicio de la Iglesia en Argentina y ahora, por designio providencial del Señor, por toda su abnegada entrega a Dios, a los creyentes y a los pobres. Reciba Santo Padre nuestra cordial felicitación en Cristo Jesús.

»Le encomendamos a Dios para que continúe la obra que Él ha comenzado en Vuestra Santidad y la lleve a plenitud. Que sea siempre muy feliz en el ejercicio del ministerio sacerdotal y en la entrega sin medida a la acción evangelizadora y misericordiosa.»

Confirmacions a Castellersà i a Bellcaire d'Urgell

Diumenge dia 15 de desembre, III Diumenge d'Advent, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 7 joves de la Parròquia de Santa Magdalena de Castellersà i després a 10 joves de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Bellcaire d'Urgell.

Acompanyat en ambdues celebracions pel Rector de la Parròquia, Mn. Ivan David Ayala, l'Arquebisbe d'Urgell va destacar com el III Diumenge d'Advent és conegut en l'Església com el Diumenge Gaudete, de l'alegria perquè el Senyor arriba. El nom li ve de la primera paraula del cant d'entrada en llatí propi d'aquest diumenge, tret de la carta als Filipencs que diu: *Gaudete semper in Domino*. Significa: «Viu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. El Senyor és a prop» (Fl 4,4). L'alegria per al cristià, va destacar Mons. Vives, no s'identifica amb la disbaixa del món, sinó amb la confiança que malgrat les dificultats i els problemes, Déu sempre ens estima i s'ha fet carn, un de nosaltres, per acompanyar-nos en la vida. Finalment, l'Arquebisbe exhortà els joves confirmands a prosseguir en el camí d'amistat que han après a la catequesi.

Les eucaristies foren solemnitzades, respectivament, per la Coral parroquial de Castellersà i per la

Confirmacions a Castellersà

Confirmacions a Bellcaire d'Urgell

Coral Bellcant i Flor de Lli de Bellcaire d'Urgell. Al final de la Missa, en ambdues celebracions, l'Arquebisbe regalà als joves confirmands un Nou Testament, animant-los que cada dia en llegissin un petit fragment perquè poguessin estimar i aprofundir en la Paraula del Senyor Jesús.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Aquesta és la missió: mostrar amb la vida i fins i tot amb paraules que Déu estima tothom i mai no es cansa de ningú» (20 d'octubre).

@Pontifex: «Ves amb amor cap a tothom, perquè la teva vida és una missió preciosa: no és un pes per carregar, sinó un do per oferir» (20 d'octubre).

@Pontifex: «La vida nova que hem rebut amb el baptisme és una riquesa que cal donar, comunicar i anunciar: aquest és el sentit de la missió» (24 d'octubre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que ens doni llum per conèixer bé que passa dins nostre» (25 d'octubre).

L'Església, sensible a les necessitats espirituals de la societat que envelleix

«Acompanyar en la soledat», lema de la propera Campanya del Malalt

«Veni a mi tots els que esteu cansats i afeixugats i jo us alleugeriré (Mt 11, 28). Acompanyar en la soledat», és el lema que emmarca la Campanya del Malalt d'aquest any que encetem, i que té com a referent la soledat, i de manera especial, la soledat de les persones grans.

La campanya, que ja ha començat a ser treballada en la Pastoral de la Salut del Bisbat d'Urgell, es va donar a conèixer durant la XXXI Jornada interdiocesana de la Pastoral de la Salut.

L'envelliment en la societat i en el món actual és una realitat i, a poc a poc, es va rebaixant la realitat de la percepció de la persona, mentre va perdent la seva identitat en referència als valors de creença. Així ho considera la Vicedegana de la Facultat de Filosofia de la UB i Presidenta del Comitè d'Ètica de Serveis Socials de Catalunya, Begoña Román. L'home té raons per viure, però també per a creure, i quan es perd

aquesta estructura referencial l'home cau en la secularització. En aquest marc s'ha de pensar en ajudar la persona gran en l'àmbit físic, psíquic i social, i també en l'àmbit espiritual, perquè l'ésser humà és un ser social, biològic però també biogràfic.

Begoña Román va ser la ponent que va posar els elements de reflexió en la XXXI Jornada interdiocesana de la Pastoral de la Salut, que va aplegar 140 agents de Pastoral de la Salut de

les diòcesis amb seu a Catalunya, inclosos els d'Urgell.

«Veni a mi tots els que esteu cansats i afeixugats i jo us alleugeriré (Mt 11,28). Acompanyar en la soledat» és el lema que emmarca la Campanya del Malalt, i va ser també l'eix conductor de la jornada.

Com respondre a aquest repte d'acompanyament des de la Pastoral de la Salut? I on s'ha de donar cabuda al model centrat en la persona?

La reflexió és que no és suficient amb la bona voluntat, sinó que és necessari una ètica humanitzadora i d'un «saber estar» en el repte social d'acompanyar en la soledat a la persona gran. Cal tenir en compte la cura de la dimensió espiritual de la persona. És molt important que hi hagi un bon final de la persona tant en l'àmbit biològic com en el biogràfic.

Maite Cubí, infermera i màster en envelliment i salut, va exposar la realitat de les institucions d'acollida d'avis, des de la seva llarga experiència professional: un entorn hospitalari, asèptic, amb pèrdua d'independèn-

cia, on la soledat es fa forta, i mentre la persona no sap en qui confiar degut al gran daltabaix que ha patit. També va descriure l'entorn socio-sanitari: avis molt ben atesos en l'aspecte sanitari, però en un clima vital molt fred i aïllat. Els voluntaris i les activitats que organitzen són una eina per evitar la desconexió de l'entorn.

Per Mn. Josep Vidal, Director de l'OBA, «l'avi és un ésser dèbil que necessita d'atenció i acolliment, però que sobretot necessita ser estimat». El coordinador del SIPS, Mn. Juan Bajor, va cloure la jornada, situant davant aquesta realitat la Pastoral de la Salut; va demanar que la jornada il·luminés i interpel·lés els agents per elaborar objectius i accions vers aquesta realitat dins d'aquesta campanya. També confeccionar estratègies i sinèrgies per poder fer-se presents en aquesta tasca d'acompanyament en la soledat de les persones grans. I va encoratjar els agents de pastoral en el despertar d'aquest neguit d'acompanyament a les persones que tasten i viuen en la soledat.

Celebració de la Festa Magna al Santuari de Meritxell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1S 1,1-8 / SI 115 / Mc 1,14-20]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumerisind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dimarts [1S 1,9-20 / SI: 1S 2,2-8 / Mc 1,21-28]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina.

15. ■ Dimecres [1S 3,1-10.19-20 / SI 39 / Mc 1,29-39]. Sant Pau, ermita a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI).

16. ■ Dijous [1S 4,1-11 / SI 43 / Mc 1,40-45]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309), prevere franciscà i mr.

17. □ Divendres [1S 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12]. Sant Anto-

ni el Gran (356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dissabte [1S 9,1-4.10b.17-19;10,1a / SI 20 / Mc 2,13-17]. *Tortosa*: □ Sant Ildelfons, bisbe; *Urgell*: ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, religiós i mr.; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg.

dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 49, 3.5-6 / SI 39 / 1Co 1,1-3 / Jo 1,29-34]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audi-faç i Àbac, màrtirs (s. III); sants Gurmensind, prevere, i Serveieu, monjo, màrtirs.

Baptisme del Senyor (A)

COMENTARI

Va passar pertot arreu, fent el bé

En una setmana passem de contemplar el Fill de Déu com un nadó a veure'l com adult fent-se batejar per Joan, com un pecador més: *Jesús es presentà a Joan perquè el bategés*. Però el Baptista s'adona de la seva grandesa: *Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu véns a mi?* Tanmateix Jesús vol ser en tot semblant als homes pecadors: *Accedeix per ara a batejar-me*. Sí, es presenta com a pecador però *aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut, diu la veu des del cel*. No és un pecador, és el Fill estimat del Pare i model per a tots nosaltres.

Per això Pere ens dona una imatge preciosa de Jesús que tant de bo es pogués aplicar a tots nosaltres: *Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell*. Una perfecta definició de Jesús: home ple de Déu, consagrat per l'Esperit Sant, ple de la seva força i que va dedicar tota la seva vida a passar pertot arreu fent sempre el bé. Però com en el nostre món també hi ha el mal, la dominació del diable, Jesús més poderós que qualsevol poder maligne, allibera tots els homes de les seves esclavituds. I així assolixen una perfecta salut de cos i d'esperit.

Isaïes completa el retrat de Jesús: *Aquí teniu el meu servent, el meu estimat. He posat en ell el meu Esperit* (sempre és la força de l'Esperit la que habita en Jesús). Per a què? *Perquè porti el dret a les nacions. I com ho fa? No crida ni alça la veu; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la... et destino a ser llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca*. Som així nosaltres? Passem fent el bé, som llum, lluitem contra tota esclavitud, valorem la petita fe o bona voluntat que hi ha en els altres?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / hi seu el Senyor, rei per sempre. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu véns a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.» Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas.

»Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

»Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?».

Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia». Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco.»